

Eitt ljós á gotu míni

E. A. Jacobsen

«Og hann kundi ikki har gera nakra kraftargerð, undantikið at hann legði hendurnar á nøkur fá sjúk og grøddi tey. Og hann undraðist á vantrúgv teirra»

Mark. 6,5-6.

Tað var í Nasaret, fedrabýgd síni, at Jesus ikki fekk gjørt nakra kraftargerð, orsakað av vantrúgv teirra. Men kortini vóru tað nøkur fá sjúk, sum hann kundi leggja hendurnar á og grøða.

Eisini okkara millum finnast sjúk fólk, sum Jesus leggur hendurnar á, so at tey verða grødd, viðhvørt í tí opinbera og viðhvørt í tí dulda. Tí at máttur hansara er enn í dag hin sami, sum hann var hinaferðina, tá ið hann ferðaðist her á fólki, og vilji hansara til at hjálpa er enn óbroyttur.

Men at tað vóru aðrar stórir kraftargerðir, Jesus tráði eftir at gera í fedrabýgd síni, skilja vit av sjálvum orðaljóðinum í tí, ið sagt verður. Tí at tey orðini eru eisini at skilja soleiðis, at tað einasta, ið hann slapp framat at gera, var at leggja hendurnar á nøkur sjúk og grøða tey.

Tað skuldi ikki verið so litið kortini, at sjúk vórðu grødd; men samanborið við ta ovurmiklu kraftargerð, sum Jesus tráði eftir at gera allastaðni, har ið hann kom framvið, so var hetta bert smáputl.

Tí at hann var komin í heimin at frelsa syndarar.

Og tað er kraftargerðin yvir øllum kraftargerðum, at ein syndari við trúnni á hann gongur yvirum frá deyðanum til lívið, og frá at vera eitt vreiðinnar barn gerst barn hjá Gudi.

Tí at stór er gleðin, tá ið hin sjúki verður grøddur; men biblían talar um gleði hjá Guds einglum hvørja ferð ein menniskja letur seg leiða til umvendingar.

Men eins og hinaferina er tað vantrúgvinn – og eina hon – ið forðar Jesusi at gera hesa miklu kraftargerð okkara millum – í so ríku máti, sum hann fekk vildi.

Gudstænastur 3.s. e. páskir

Havnar kirkja: B. Bæk

Vestmanna: M. Bæk kl. 11.00

Hvalvík: J. Johansen kl. 12.00, altargongd

Kollafjørður: Uni Næs kl. 11.00

Fuglafjørður: P. O. K. Olofson, altargongd

Sørvágur: D. Johannesen kl. 11.00

Sumba: H. Joensen kl. 12.00, altargongd

Norðskáli: J. R. Hansen kl. 11.00, altargongd

Funningur: E. Olsen kl. 12.00, altargongd

Vesturkirkjan: K. Lindhardt Jensen og H. Poulsen, altargongd

Christianskirkjan: N. P. Danielsen kl. 11.00 (er norðurlendsk, sum seinni verður sjónvarpað í øllum norðurlöndum)

Arnafjørður: H. Bøgesvang

Broytt kirkjutíð

Í Fuglafjarðar prestgjaldi er kirkjutíðin broytt til kl. 11 (uttan í Elduvík). Frá komandi sunnudegi verður farið í kirkju á Eiði og við Norðskála kl. 11.00. Frá komandi sunnudegi verður farið í kirkju kl. 11.00 í Haldórsvík.

Meinigheitshúsið, Tórshavn

Í dag kl. 17.45: Bussur fer frá Menigheitshúsinum til Nesvíkar.

Sunnudagin kl. 14.00: Sunnudagsskúli.

Sunnukvöldið kl. 18.00: Einku møti. Bussur fer til Nesvíkar.

Andlát

22. apríl

Kjartan Arni Nattestad, Tórshavn, 75 ára gamal.

25. apríl

Willy Delmar Feilberg, Fuglafjørði, 71 ára gamal.

26. apríl

Hjalgrim Dahl, Toftum, 49 ára gamal.

23. apríl fingur Jórur og Áni Jacobsen, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 56 cm long og vigað 3450 gr.

23. apríl fingur Eyðvør og Herleif Clementsen, Sandi, ein son. Hann var 56 cm langur og vigað 4200 gr.

23. apríl fingur Maiken Hansen og Lars Sørensen, Varðagøtu, eina dóttur. Hon var 54 cm long og vigað 3800 gr.

24. apríl fingur Ella Olsen, Hósvík, og Bjarni Mohr, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigað 3400 gr.

25. apríl fingur Hanne Andersen og Lars Iversen, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 49 cm long og vigað 2850 gr.

25. apríl fingur Katrina og Hjalmar Hansen, Rituvík, ein son. Hann var 54 cm langur og vigað 3250 gr.

26. apríl fingur Ada og Jógvan Helgi Hansen, Miðvági, eina dóttur. Hon var 56 cm long og vigað 4400 gr.

26. apríl fingur Katrin Holm Jacobsen og Rodolfo Castro, Tórshavn, ein son. Hann var 51 cm langur og vigað 2900 gr.

26. apríl fingur Marjun og Regin, Signabø, ein son. Hann var 53 cm langur og vigað 3600 gr.

27. apríl fingur Elin M. Arnadóttir og Rói Ljósheim, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 51 cm long og vigað 3225 gr.

27. apríl fingur Andrea Weihe og Símin Johansen, Strondum, ein son. Hann var 52 cm langur og vigað 3400 gr.

28. apríl fingur Anna Sofia W. Thomassen og Elian Jensen, Sørvági, ein son. Hann var 54 cm langur og vigað 3840 gr.

28. apríl fingur Annelena Vest Joensen, Hvalvík, og Jørgen Niclasen, Sørvági, eina dóttur. Hon var 52 cm long og vigað 4180 gr.

28. apríl fingur Bjørn Osberg og Anfinnur Johansen, Hógvík, eina dóttur. Hon var 54 cm long og vigað 3500 gr.

28. apríl fingur Gunhild G. G. Isfeldt og Anders Hede-gaard, Kolding, eina dóttur. Hon var 48 cm long og vigað 2760 gr.

28. apríl fingur Elinor í Unnstovu og Ingi Hentze, Hógvík, ein son. Hann var 50 cm langur og vigað 2750 gr.

29. apríl fingur Vígdís og Arqaluk Absalonsen, Fuglafjørði, eina dóttur. Hon var 50 cm long og vigað 2840 gr.

29. apríl fingur Randi M. Gunnarsdóttir og Jim Sonni Guttesen, Fuglafjørði, ein son. Hann var 54 cm langur og vigað 3775 gr.

29. apríl fingur Maria í Dali og Jákup Anthonisen, Norðragøtu, ein son. Hann var 54 cm langur og vigað 3650 gr.

29. apríl fingur Daimi Olsen og Jan Ljósstein Djurhuus, Klaksvík, ein son. Hann var 51 cm langur og vigað 3250 gr.

Kvinnufelagið

Fundur verður í Mettustovu mánaðkvöldi 2. mai kl. 20. Umboð úr Havnar Arbeidskvinnufelagi greiða frá stöðuni í dag.

NEVNDIN

Føroya-Marchur

Mjorkadals Ítróttarfelag skipar fyri ókeypis marchtúlti 7. mai 93. 15 km frá Keyppsamøkkuni í Hógvík og 40 km av Syðradali. Tilmelding/upplýsing á tlf. 11480.

Hví gálvar Mona Lisa?

Málið er eitt amboð.

Øll amboð krevja røkt. Summi krevja óarligari røkt enn onnur. Eingin setir spulislanguna á ur-verkið ella klaverið.

Málið er felags, og tað verður brúkt til alt. Tað ber til at rópa og geyla og banna og blóta og bolla á móðurmálinum. Og tað ber til at yrkja, at framganga poesi, at teska og tutla í mjørkatálinum summarmátt.

Málið er ein brúkslutur. Verður tað ikki brúkt, sostirvart tað. Tað er sum motorurin í neystinum ella tann gamli kroppurin í seingini.

Onkur heldur, at málið er til framsýningar og bringuprýðis. Men tað er pura skeivt. Málið skal og kann ikki hava somu uppgávu, sum teir prýðiligu tölleyparnir, sum tann mentasvangi nýrki hevur sær í bestustovu.

Málið tekur fegð við orðum uttaneftir. Tá ið tjóðskaparmenn ripa stuðlarnar í dansigólvið, so kemur tað teimum als ikki til hugs, at dansur er eitt franskt orð. *Tomat* kemur úr tí mexikanska indianaramálinum «nahuatl». *Tubbakk* er eisini indianaramál, *tunna* er keltiskt, og sjúkan *syfilis* fekk navn á tann hátt, at Fracostoro, sum í 1530 var læki í Verona, ein dagin fekk ein sorgarbundnan sjúkling, sum æt Syphilus. Hesin Syphilus var seyðamaður og hevði eina sjúku, sum peikaði á, at hann fekk við annað enn seyð. Hann bleiv so uppkallaður.

Eisini vit kalla merkisverdar menn upp. Vit hava bæði Debesartrøð og Müllersbrúgv og Frantsabrekkuna. Og eingin heldur, at hesi nøvn eru «óføroysk». Málið hevur tikið tey til sín, og eingi bein stinga út. Johann Wolfgang von Goethe plagdi at siga um málgestir, at eitt mál vísti sína styrki – ikki við at úthýsa fremmandum orðum, men við at gloypa teimum.

Men málið er ikki – sum grísurin á øskudugnum – altetið. Í Dimmalætting fyrri 7. apríl stendur til dæmis, at «portrettfotografur» nú skal eita «skortmyndamaður». At kalla andlit á fólk fyrri «skort» er ikki vakur málburður. «Skortur» er í orðabókini tytt til «grimt fjæs», og tað hevur nøkulunda sama týdning sum «skon» og «gron». Okkara fyrbeintu medskapningar, sum líva í lukkuligari óvitan um málnevndir og reinskisektir, kunnu hava «trant» og «nev» og «trýni» og «snápl» og «múla» og «snúta» og «geilatík» og hvørt av sínum. Men at siga um kristnan næsta, at hann hevur skort, er ikki fólkligt. At blanda orð soleiðis kann geva óvantað og óynskt úrslit. Vit kunnu sum dæmi taka tann vakra ástársangin hjá H. A. Djurhuus: «Eg elski tíni eygu». Her ber ikki til at siga: «Eg elski tínar glómur...». Í øðrum ørindi kvøður tann hugtikni friggjarin: «Eg elski tínar fótur, so álvalætt tær dansa». Her kundu vit fryktað fyrri, at moyggjin hevði sett knykliar í brýr, um friggjarin í staðin kvæði: «Eg elski tínar pleyrar...».

Hevði Leonardo da Vinci vitað, at tann gátufult smíðari Mona Lisa fór at fáa skort frá føroyskum barbarum í 20. öld, so hevði hann tveitt pensilin, klætt seg í sekk og øsku og kastað seg skriggjandi um halsin á Dante landsmanninum: har er eingin vón at finna.

Tá ið vit kunnu siga ballett, toilet, bankett og skeilett, fallitt og banditt, so kunnu vit eisini siga portrett. Og tá ið vit kunnu siga professari, so má tað eisini vera loyvt at siga kompressari.

n

Kórstevnan 1993

Einstaklingar, sum ætla at syngja við í felagskórinum, fáa tilmeldingarskjal við at ringja tlf. 32376 ella 33216.